

ROZHOVOR S PANÍ MIROSLAVOU SMETANOVOU - scénář k reportáži

Johy:

Vítáme vás od mikrofonu Českého rozhlasu - Johy, Terka, Jana, Petr a Petr. U příležitosti 80. výročí konce druhé světové války v Evropě jsme si pro vás připravili reportáž s Miroslavou Smetanovou, která patří právě mezi pamětnice, nejen druhé světové války.

Petr:

Paní Miroslava vzpomíná, jak k nim do vily ke konci války vtrhli němeční vojáci a usadili se tam.

19:20 - 19:43 Máma jim musela vařit řekla že nemá z čeho. Když jim to uvařila tak si mě vzal ten jeden důstojník jako na klín a napřed jsem to musela ochutnat. Jestli je nechce otrávit.

Jana:

Zanedlouho po odchodu Němců přijela revoluční garda, prohledala celý dům, nenechala kámen na kameni.

20:13 - 20:51 To už byla tma. Já jsem brečela a řekla jsem jim: "Pojďte tam, my se tam bojíme". Tak oni šli, prošli celou vilu a zjistili, že teda oni tam nezůstali a říkali: "Musíme jim dolů zamávat", protože dole měli rozkaz to tam vystřílet.... vlezl na to okno a zamával, že je tam klid ... když jsme vyšli ven tak tam podle plotu leželo asi 18 mrtvých.

Terka:

Na konci války se Praha stala terčem bombardování. V té době rodina paní Smetanové chovala králíky, protože maso nebylo běžně k dostání.

26:04 - 26:24 Tak vím, že máma zabila králíka na sobotu a když ho máčela napřed, protože jsme měli jít do krytu tak já jsem vzala toho králíka a toho syrového králíka jsem si nesla do krytu.

Petr D.:

Nálety se ale bohužel opakovaly.

26:26 - 26:33 .Byl zas nálet takže to už jsem si ho nesla i s pekáčem. ... Králíka jsem jim nechtěla nechat.

Petr D.:

Válka totiž často přinášela i takovéto absurdní, pro nás už často těžko pochopitelné, situace.

Petr Z.: Tatínek naší pamětnice i se všemi muži ze sousedství musel odejít bojovat do centra Prahy, když se rodiče loučili, stalo se něco neuvěřitelného...

17:31 - 17:40 Tak jsme tam stáli... a jak tam máma stála tak jí najednou kolem hlavy proletěla kulka.

Johy:

Nikomu z rodiny se ale naštěstí nic nestalo a všichni válku nakonec přežili ve zdraví.

Myslíme si že připomínat si tyto události skrze konkrétní příběhy je důležité, protože by se na ně nemělo zapomenout, aby se v budoucnu neopakovaly. Děkujeme proto pamětnici za rozhovor a vám posluchačům za pozornost.